

sagtens endnu; men Udvalget var enig om, at uden Henhyn til hvordan det havde været i den Henseende i Fortiden, vilde det være nødvendigt i Fremtiden at have, at de Bevillinger, der gives paa denne Konto til bestemte Personer, ogsaa kun kunne udbetales til disse med det Beløb, som de blive udtagne med, idet jo ellers alle vore Afstemninger vilde være fuldstændig hen i Vejret. Naar vi her i Salen stemte om 1,000 Kr. til een Mand, og saa Ministeren, naar denne Mand blev overflyttet til en anden Konto eller døde, kunde anvende Summen til en anden, hvem vi kun havde bevilget 800 Kr., saa at han fik 1,800 Kr., vilde alle vore Afstemninger slet ingen Ting have at betyde. Derfor var man enig om, at Ministeren burde ikke, naar man vedtog Bevillinger til bestemte Personer, kunne anvende disse Penge til andre end dem, de være vedtagne til. Den højtærede Minister har ogsaa nu foreslaaet en anden Ordning, og denne anden Ordning har Udvalget ikke kunnet tiltræde. Jeg for mit Vedkommende skal gerne erkende, at der kan gøres Indvending mod hele den Karakter, denne Konto har faaet, idet den oprindelig var bestemt til 2 å. Saarige Understøttelser, som den ogsaa lyder paa, medens den efterhaanden er bleven til en Konto for faste Understøttelser. Jeg svarer slet ikke for det System, at vi her skulle vedtage de personlige Understøttelser — det medfører mange Ubehageligheder specielt for Finansudvalgets Medlemmer — men naar Tinget har vedtaget Understøttelser til bestemte Personer, saa skal det ogsaa overholdes, saaledes som det er vedtaget. Jeg gaar ogsaa ud fra, at Ministeren vil gøre det. For en Ting er jo, at Ministeren foreslaar en Forandring af denne Konto, saaledes som han har gjort i Aar i Anmærningerne, en anden Ting er, at Ministeren, hvis ikke en saadan Forandring bliver vedtaget, følger det, som Udvalget er enig om. Og jeg gaar ud fra, at Ministeren vil gøre dette, fordi vi drøftede Sagen meget udførligt i Fjor, blandt andre ogsaa Finansudvalget. Der gjorde den højtærede Minister gældende, ligesom han gør nu i Anmærningerne, at han kunde ønske at faa denne Konto saaledes delt, at en Del af den stod til hans fri Disposition, medens en anden Del var mere bunden; men den højtærede Minister udtalte tillige, at han, saa længe man ikke var enig, ikke vilde anvende det Beløb, der efter hans Mening var et frit Beløb. For at der ingen Tvivl skulde være, læste vi op for Ministeren denne hans Udtalelse, saaledes som den var ført til Protokoll, og den højtærede Minister godkendte

den, og naar vi saaledes ere bleve enige derom, antager jeg, at Ministerens Stilling fremdeles er den samme, at han nu har søgt paa denne Maade, og maaste senere vil søge paa anden Maade at faa denne Konto forandret, men at han, saa længe der ikke er Enighed om en Forandring, føler sig forpligtet til ikke at anvende den Del af Bevillingen, som efter hans Mening er fri Bevilling, anderledes end til de Personer, som den hidtil har været givet til, og med de Beløb, de have faaet. — Under Nr. 205 have vi foreslaaet en Nedsættelse af den foreslaaede Sum med 400 Kr. til „nordist. Missions-tidskrift“. Vi have, efter hvad der har foreligget, ikke kunnet overbevise os om, at der var strækkelig Grund til at give dette Tidskrift denne Statsunderstøttelse.

Nr. 206 er kun en Rettelset.

Nr. 207 og 208 angaa et Par Bygningsforanstaltninger. Der ere vi gaaede ind paa 7,352 Kr. til Istandsaetelsen af Foyeren og Vestibulen i det fgl. Teater, og 2,700 Kr. til Reparation af Taget. Ligesaa ere vi gaaede ind paa nogle Bevillinger til Charlottenborg, til Udfartering af Passagen over Slotsgaarden til Udstillingsbygningen og til forskellige Reparationer i Vokalerne, navnlig Skolelokalerne, men vi have ment, at de 14,000 Kr., som skulle bruges til Istandsaetelsen af Slottets Facade mod Udstillingsbygningen, kunne opsaettes. Ved Fødselsstiftelsen forbeholder Flertallet sig sin Stilling. Der er kommen Udvalget en Del Oplysninger i Hænde om Stiftelsens Forhold, som imidlertid ere komne saa sent, at vi ikke have haft Lejlighed til at gøre os tilstrækkelig bekendt dermed. Det er Hovedgrunden til, at denne Sag maa vente til tredje Behandling.

Endnu skal jeg blot kortelig omtale Forslagene paa § 26 III. angaaende Kirke- og Undervisningsministeriet. Der møde vi for det første et Forslag om Tilshyn ved Hammershus Ruiner. Dette Tilshyn har hidtil kostet i alt 800 Kr. og har været ordnet saaledes, at en Husmand, som har boet i Nærheden af Slottet, har ført Tilshynet mod at have Græsning retten paa Slottets Arealer. Nu flytter denne Mand, og Direktionen for de offentlige Mindesmærkers Bevarelse har derefter ment, at det var rigtigt at have en fast Opshynsmand ved Ruinerne, en Mand, som man for det første mener skulde have et Hus til 5,480 Kr. og dernæst en Løn paa 300 Kr. foruden Græsning retten, som man har anslaaet til 150 Kr., og Reparationsarbejder, navnlig Murarbejde, ved Ruinen, hvorved han kunde